

عنوان مقاله:

بررسی ماده 93 اعلامیه جهانی حقوق بشر در پرتو عقل و وجدان ، ارزش و واقعیت

محل انتشار:

سومین کنفرانس سراسری حقوق و مطالعات قضایی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

عباس رضایی منش - دانشجوی دوره ی دکترای حقوق بین الملل عمومی، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

هدف شناخت تحلیلی فرد و جامعه در پرتو حواشی تفسیری و مقتضیات زمانی تدوین ماده 93 اعلامیه جهانی حقوق بشر، که کلید دریافت علل عدم تحقق عملی داخلی و بین المللی آن است ، می باشد. مفاهیم ماده 93، زاده ی عصر روشنگری و فاقد سنت و ایمان است . با روش بررسی اسناد و مدارک اعلامیه ، تفاسیر و رویه عملی اجرایش ، می یابیم : نویسندگان آن پای بست محدودیت های قانونی در قوالب مفهومی: نظم عمومی، اخلاق حسنه و رفاه عمومی اند تا بدینوسیله خلا وجدانی و عقلایی انسان محور و سنت اندیش آن را پر نمایند. در ترمیم این کاستی ها، اندیشه منتقدانه ی جدید، در تطبیق با برداشت از سنت تاریخی و مصادر وحیانی، مسیولانه به ارایه ی تحلیلی ریشه ی این عدم تحقق عملی، از دیدگاهی نوین می پردازد. دستاورد ما بازنویسی ماده 93 است . در پایان پیشنهاداتی درتعمیق اجرای حقوق بشر و مبحثی قطره ای در حق خدا مطرح می گردد

کلمات کلیدی:

اعلامیه جهانی حقوق بشر، نظم عمومی ، جامعه دموکراتیک ، عقل و وجدان، ارزش و واقعیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/679282>

